

Για το Κάστρο στη Χώρα Σερίφου εργάστηκαν οι μαθητές:
Βαλσαμάκης Κωνσταντίνος Α' Γυμνασίου
Κουζούπητς Μανόλης Α' Γυμνασίου
Μπραχιμαί Αλέξανδρος Α' Γυμνασίου
Μαγουλάς Γιάννης Β' Γυμνασίου
Σκαρλάτος Άγγελος Γ' Γυμνασίου

ΚΑΣΤΡΟ ΧΩΡΑΣ ΣΕΡΙΦΟΥ ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΤΗΣ ΣΕΡΙΦΟΥ

Είναι γνωστό πως την εποχή της ενετοκρατίας, το Αιγαίο ήταν ορμητήριο πειρατών. Στο ψηλότερο σημείο της Χώρας, βρίσκονται τα ερείπια ενός ενετικού κάστρου. Ο οικισμός έχει οχυρωματική μορφή με αμυντικό χαρακτήρα, στο οποίο είναι εντοιχισμένο αρχαίο οικοδομικό υλικό.

Μαρτυρίες δείχνουν ότι προϋπήρχε οργανωμένη πολιτεία με δημόσια κτίρια και ναούς. Από εκείνη την περίοδο σώζονται μόνο λίγα αρχιτεκτονικά μέλη, ενσωματωμένα στις σημερινές εκκλησίες και λίγα αγάλματα. Από τα κτίσματα των Ενετών αρχόντων δεν απέμειναν ίχνη, λόγω της επαναχρησιμοποίησης τους σε μεταγενέστερες κατοικίες.

Το Κάστρο έχει τέσσερις εισόδους, «Λότζιες», από τις οποίες σε καλή κατάσταση βρίσκονται δύο. Η μια, «βορινή», που «κοιτάζει» προς τον Άγιο Ιωάννη (περιοχή) και η άλλη, στα δυτικά που «κοιτούσε» τον Πετριά (τοπική ονομασία του βουνού). Επίσης διακριτά είναι τα τμήματα από τους τοίχους των σπιτιών που σχημάτιζαν τον εξωτερικό αμυντικό δακτύλιο.

Το τείχος της ακρόπολης αυτής δεν ήταν απαραίτητο να αποτελούσε μια συνεχή οικοδομημένη γραμμή, αλλά μέρη τείχους που ένωναν χάσματα ανάμεσα σε απόκρημνους βράχους μεγάλου ύψους, η κορυφή των οποίων ήταν απροσπέλαστη και από τους πιο επικίνδυνους εχθρούς. Η έκταση του Κάστρου προσδιορίζεται έμμεσα από τα τοπωνύμια των συνοικιών που υπάρχουν μέχρι σήμερα.

Στον περιορισμένο χώρο του Κάστρου η δόμηση ήταν πυκνή και άναρχη. Τα σπίτια ήταν διώροφα και τριώροφα, πάνω από στενούς δρόμους και ενώνονταν σε σχηματισμούς, χωρίς κοινόχρηστους χώρους, ύδρευση και αποχέτευση. Με την εκμετάλλευση των μεταλλείων η Χώρα όπως και ολόκληρο το νησί γνωρίζουν οικονομική άνθιση κατά την οποία δημιουργούνται και οι πρώτοι κοινόχρηστοι χώροι.

Με το κλείσιμό των μεταλλείων, τη δεκατία του '60, η Χώρα βρίσκεται με λίγους κατοίκους και πολλά ερειπωμένα σπίτια.

Κάποια από τα σπίτια αυτά υδροδοτούνταν από στέρνες, οι οποίες σώζονται μέχρι σήμερα, που ήταν θαμμένες στη γη, φτιαγμένες με μπουρσουλάνα ένα υλικό που έμοιαζε με τσιμέντο.

Δίκτυο ύδρευσης στη Χώρα δημιουργήθηκε γύρω στο 1960. Η υδροδότηση γινόταν μέσω σωλήνων αμιάντου οι οποίοι αργότερα λόγω ακαταλληλότητας αντικαταστάθηκαν από σιδεροσωλήνες που έφερναν το νερό από την ίδια περιοχή από την οποία έπαιρνε νερό η Χώρα και παλιότερα, την Πλαγιά. Σήμερα μέσω γεωτρήσεων και δεξαμενών συλλογής νερού η Χώρα υδροδοτείται από πηγές των βουνών.

Μέσα από τα καλάσματα του φρουρίου και την ξερή πέτρα φύονται με επιμονή αγριογαρυφαλιές και

τσαμπούκοι (Τσαμπούκος ή σαμπούκος ή κουφοξυλιά ολιγοετές δενδροειδές φυτό).

Συχνοί «επισκέπτες» στην περιοχή είναι τα γεράκια ή αλλιώς βαρβάκοι ή πούλοι, κορυδαλλοί στις παρυφές της χώρας και κουκουβάγιες.

Όπως σε όλα τα Κυκλαδονήσια έτσι και στη Σέριφο υπάρχουν αμέτρητες εκκλησιές και ξωκλήσια. Εδώ οι εκκλησιές βρίσκονται είτε στην κορυφή του

Κάστρου είτε σχεδόν στην άκρη του γκρεμού.

Στο ψηλότερο σημείο του Κάστρου βρίσκεται η εκκλησία του Αγίου Κωνσταντίνου.

Στη βόρεια πλευρά της αυλής της εκκλησίας υπάρχει παλιά

υδροδεξαμενή στην οποία, πολύ παλιότερα, «έφτανε» με πήλινα κιούγκια το νερό από την Πλαγιά.

Λίγο πιο κάτω είναι η εκκλησία του Αϊ Γιάννη του Θεολόγου, χτισμένη στο κοίλωμα ενός βράχου. Εκεί,

σύμφωνα με την παράδοση, στις κατακόμβες του βρισκόταν η κεφαλή της Μέδουσας που αποκεφάλισε ο Περσέας, κατά τη μυθολογία της Σερίφου. Το παραδοσιακό άσπρο ξωκλήσι δεσπόζει και στο ύψωμα της Χώρας. Μέσα και γύρω από το Κάστρο υπάρχουν και άλλες εκκλησίες όπως της Αγίας Βαρβάρας, του Αγίου Σάββα, της δισυπόστατης εκκλησίας του Χριστού και της Αγίας Σοφίας, του Αγίου Ελευθερίου όπου υψώθηκε η σημαία της ελληνικής επανάστασης στις 22 Μαΐου του 1821 και άλλες.

Η Σέριφος καταλαμβάνει ένα αξιοσημείωτο τμήμα της ελληνικής μυθολογίας, αφού το όνομά της συνδέεται με δύο από τους σημαντικότερους ήρωες της μυθολογίας, τον Οδυσσέα και τον Περσέα ενώ, εκτός των άλλων θεωρείται ότι οι Κύκλωπες κατοικούσαν στα σπήλαιά της.